

HZ. İSA ÖLMÜŞ MÜDÜR? TEKRAR YERYÜZÜNE GELECEK MİDİR? (5)

(...dünden devam)

Mâide Sûresinin 116-120'nci âyetlerinde yüce Allah'ın, huzuruna varan İsâ rûhuna, insanlara kendisini ve annesini Allah'tan ayrı iki tanrı edinmelerini kendisinin mi emrettiğini sorduğu; İsâ'nın da hayatta olduğu sürece insanları, Allah'ın buyruğu üzere tek Allah'a kul olmağa çağırdığını; fakat kendisinin vefâtından (canının alınmasından) sonra insanların neler yaptığını bilmediğini yüce Allah'a arz ettiği anlatılmaktadır. Cenabı Allah da Yüce Mahkeme'de sadece doğruların ödüllendirileceğini buyurmuştur.

Hiz. İsâ: “*Ben onlara, sadece senin bana emrettiğin üzere, ‘Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin’ dedim*” diyor. Ve hayatta iken onların yaptıklarını kontrol ettiğini, fakat vefâtından sonra onları gözetleyen yalnız Allah olduğunu, gerçek şâhidin O olduğunu vurguluyor: “*Ben onların içinde olduğum sürece onları kolladım, fakat sen benim canımı alınca onları gözetleyen yalnız sen oldun. Sen her şeye tanıksın!*” Daha sonra bütün insanların, inanan inanmayan herkesin Allah'ın kulu olduğunu vurguluyor.

Âl-i İmrân: 94/55'nci, Mâide: 110/117'nci âyetinde İsâ'nın bedeninin öldüğü, açıkça belirtilmiştir. Ama Hiz. İsâ'yı başkaları öldürmemiş, Allah onu eceliyle vefat ettirmiştir. Yükseltilen onun ma'nevî derecesi, Allah'ın katına çıkan rûhudur. Zaten bütün peygamberlerin rûhları Allah'ın huzuruna çıkar, O'ndan ikram görür.

Görülüyor ki âyetlere göre Hiz. İsâ'nın vefâtı kesindir. Bu âyetleri, âhâd haberlerine dayanarak te'vîl etmek yerine bu hadîsleri te'vîl etmek daha doğrudur. Eğer bu hadîsler rivayet edildikleri şekilde gerçekten Hiz. Peygamber tarafından söylenmiş ise, bunlardan şu mânâ anlaşılabilir:

İsâ'nın rûhu, yani ümmeti mahvolmadı, daha yaşayacaktır. Fakat Kıyâmetten önce bu rûh, yani İsâ ümmeti, İslâm'a dönecektir. Bu hadîslerden, Hristiyan

ların bir gün Müslüman olacakları sezilebilir. Tabii bu, hadîslerin yüzde yüz Hz. Peygamber tarafından söylenmiş olduğu varsayımına göre böyledir.

Çarmıha gerilme ve göğe kaldırılma inancı, eski dinlerden beri süregelen bir inançtır. Allah için kendini fedâ etme hikâyesi, çeşitli toplumlarda din kurucu ve liderlerine uyarlanmıştır. Binlerce yıldan beri süregelen bu inanç, Hz. İsa'ya da uyarlanmıştır.

Bu inancın, mantığa sığar tarafı yoktur. Ve bu itikad, putperestlikten Hristiyanlığa geçmiş bir inançtır. Zira Hinduizm de de insanlığın ezeli günâhından ve bunun kaldırılması için babasız dünyaya gelen Krişna'nın, kendisini fedâ ettiğinden, asılırken başında altın bir taç bulunduğu söz edilir. Krişna, elleri ayakları delinerek (yani çivilenerek) asılmıştır. Hristiyanlara göre de İsa asılırken başında dikenden bir taç vardı. Eski Uzakdoğu dinlerinin birçoğunda elleri ayakları çivilenerek asılmak suretiyle insanlığı ezeli günâhtan kurtaran bir din büyüğünden söz edilir ve bu adam, Allah'ın insan biçiminde bir görüntüsü kabul edilir.

(devamı yarın..)